

**Uchwała Nr XVIII/103/2020
Rady Dzielnicy II Grzegórzki
z dnia 10 lipca 2020 roku**

w sprawie nazwania imieniem Kazimierza Ostrowskiego i Stefana Kosińskiego skwerów położonych na terenie Dzielnicy II Grzegórzki.

Na podstawie § 3 pkt 4 lit. 1 uchwały Nr XCIX/1496/14 Rady Miasta Krakowa z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie: organizacji i zakresu działania Dzielnicy II Grzegórzki w Krakowie (t. j. Dz. U. Woj. Mał. z 2019 r. poz. 5464) Rada Dzielnicy II Grzegórzki uchwała, co następuje:

§ 1.

Opiniuje się **pozytywnie** nazwanie imieniem Kazimierza Ostrowskiego skweru u zbiegu: Alei płk. Władysława Beliny Prażmowskiego i ul. Józefa Brodowicza /część działki nr 467/1 obręb 5 jednostka ewidencyjna Śródmieście/ oraz imieniem Stefana Kosińskiego skweru położonego pomiędzy Aleją Powstania Warszawskiego a Ogrodem Botanicznym /część działki nr 488/4 obręb 5 jednostka ewidencyjna Śródmieście/.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca
Rady i Zarządu Dzielnicy II Grzegórzki

Małgorzata Ciemięga

Uzasadnienie:

Rada Dzielnicy II Grzegórzki wydaje opinię na wniosek Wydziału Geodezji Urzędu Miasta Krakowa, pismo znak: GD-08.6625.37.2020.

Kazimierz Ostrowski (1907-1999 r.) – doktor praw, działacz społeczny. Urodził się w Krakowie i z tym miastem związał całe swoje życie. Ukończył prawo na Uniwersytecie Jagiellońskim, na tej uczelni uzyskał tytuł doktora pracą z prawa administracyjnego. Należał do Związku Polskiej Młodzieży Demokratycznej, w latach 1927-32 pełnił funkcję prezesa tego Związku. Po odbyciu aplikacji w 1934 r. został adwokatem. Równolegle był syndykiem Gminy Miasta Krakowa.

W czasie II wojny światowej działał w konspiracji, należał do Związku Odbudowy Rzeczypospolitej, pełniąc funkcję Komendanta Okręgu Krakowskiego. W 1942 roku wskutek dekonspiracji był zmuszony do ucieczki do Warszawy, gdzie ukrywał się pod przybranym nazwiskiem i nadal działał w konspiracji pod pseudonimami „Łaski”, „Nowina”, „Olesza”, „Sulima”, „Zaleski”. Uczestniczył w Powstaniu Warszawskim jako dowódca Placówki Radiowo-Informacyjnej „Anna”.

W okresie PRL specjalizował się w sprawach karnych, był doskonałym i odważnym obrońcą w wielu znanych procesach politycznych. Wsławił się jako obrońca uczestników manifestacji z okazji 3 Maja 1946 r. w Krakowie, działaczy WiN, Kurii Arcybiskupiej w Krakowie, działaczy „Solidarności” z czasów stanu wojennego Tadeusza Piekarza, Stanisława Handzlika. Aktywnie uczestniczył w pracach Centrum Obywatelskich Inicjatyw Ustawodawczych Solidarności. Był wiceprzewodniczącym Zarządu Głównego Światowego Związku Żołnierzy AK. Adwokat Kazimierz Ostrowski był wielokrotnie odznaczany. W 1942 roku otrzymał Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami, a za udział w Powstaniu Warszawskim – Krzyż Walecznych. Obok innych medali i odznaczeń w 1989 roku otrzymał Krzyż Kawalerski, a w 1995 r. Krzyż Komandorski z gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski za całokształt działalności niepodległościowej. Adwokat Kazimierz Ostrowski dożył wieku 92 lat. Nad jego trumną odczytano osobiste kondolencje Jego przyjaciela – Ojca Świętego Jana Pawła II, podkreślające zasługi zmarłego jako człowieka i adwokata.

Kazimierz Ostrowski był wychowawcą i patronem wielu aplikantów adwokackich. Przez szereg lat prowadził szkolenia z procedury karnej. Działał na rzecz samorządu zawodowego, był m.in. członkiem ORA w Krakowie, uczestniczył w pracach OBA im. W. Bayera, był sędzią Wyższego Sądu Dyscyplinarnego (wiceprezesem).

Stefan Kosiński (1909-1991 r.) adwokat, działacz społeczny i samorządowy. Urodził się w Staromieściu koło Rzeszowa. Studia prawnicze ukończył na Uniwersytecie Jagiellońskim w 1934 roku z wynikiem celującym. Następnie odbył aplikację w krakowskim oddziale Prokuraturii Generalnej RP i w 1937 roku podjął w nim pracę jako referendarz. W 1936 roku uzyskał doktorat z zakresu prawa cywilnego i do 1939 roku był asystentem w Katedrze Prawa Cywilnego prof. Fryderyka Zolla. W czasie II wojny światowej walczył w kampanii wrześniowej w stopniu podchorążego, a następnie działał w konspiracji oraz wykładał na tajnym Wydziale Prawa UJ. Ukrył i przechował archiwum krakowskiego Oddziału Prokuraturii Generalnej. W 1942 roku został adwokatem. W czasie stalinowskich czystek w 1949 roku został usunięty z pracy na Uniwersytecie Jagiellońskim. Poświęcił się wówczas pracy w Adwokaturze, którą wykonywał do 1983 roku. Był znakomitym cywilistą. Wielokrotnie występował jako obrońca w procesach politycznych. Był m. in. obrońcą Melchiora Wańkowicza, a w latach stanu wojennego bronił bez honorarium licznych działaczy „Solidarności”. W 1987 roku podczas uroczystości odnowienia doktoratu, ówczesny dziekan Wydziału Prawa UJ prof. Bartel w laudacji zwróciła się do adv. Kosińskiego mówiąc: „Pan przywrócił godność funkcji dziekana adwokatury krakowskiej”. Przez wiele lat czynnie działał w samorządzie adwokackim pełniąc funkcję członka, a następnie Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej. Był wykładowcą, egzaminatorem i patronem dla wielu pokoleń aplikantów adwokackich.